

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamus teemal „Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta ning määrust siseturu infosüsteemi kaudu tehtava halduskoostöö kohta”

(KOM(2011) 883 (lõplik))

(2012/C 191/18)

Pearaportöör: **Arno METZLER**

19. jaanuaril 2012 otsustas Euroopa Parlament ja 27. jaanuaril 2012 otsustas nõukogu vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitele 46 ja 304 konsulteerida Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteega järgmises küsimuses:

„Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta ning määrust [...] siseturu infosüsteemi kaudu tehtava halduskoostöö kohta”

COM(2011) 883 final – 2011/0435 (COD).

Komitee juhatus tegi 17. jaanuaril 2012 käesoleva arvamuse ettevalmistamise ülesandeks tööhõive, sotsiaalküsimuste ja kodakondsuse sektsioonile.

Arvestades töö kiireloomulisust määras komitee täiskogu 480. istungjärgul 25.–26. aprillil 2012 (26. aprilli istungil) pearaportööriks Arno METZLERi ja võttis vastu järgmise arvamuse. Poolt hääletas 164, vastu hääletas 1, erapooletuks jäi 3.

1. Järeldused ja soovitused

1.1 Teiste liikmesriikide kutsekvalifikatsioonide tunnustamine on oluline vahend ELi kodanike liikuvuse edendamisel ja seega siseturu lõpuleviimisel. Sellega parandatakse liikmesriikide konkurentsivõimet, toetatakse jätkusuutlikku majanduskasvu ja vähendatakse töötust. Riikide majandused saavad kasu erinevatest kutsealastest kogemustest, mida nende kodanikud eri liikmesriikides töötades koguvad.

1.2 Teises liikmesriigis tööalaselt tegutseda soovivate ELi kodanike potentsiaali ei ole veel piisavalt ära kasutatud. Põhjusteks on erinevad takistused teiste liikmesriikide kutsekvalifikatsioonide tunnustamisel. ELi kodanikud peavad kehtivaid menetlusi liiga aeganõudvaks ja vähe läbipaistvateks.

1.3 Komitee tervitab seega põhimõtteliselt direktiivi 2005/36/EÜ muutmise ettepanekut, mille abil peaks kõrvaldatama kirjeldatud probleemid kutsekvalifikatsioonide tunnustamisel, lihtsustades menetlusi ja suurendades läbipaistvust ELi kodanike jaoks. Strateegias „Euroopa 2020” sõnastatud eesmärgid ELi kodanike liikuvuse suurendamiseks saavad direktiivi ettepanekuga mõjusat toetust.

1.4 Komitee tervitab Euroopa kutsekaarti kui selget meetet menetluse lihtsustamiseks. Mõningad sätted võivad komitee arvates siiski ohustada tarbijate ja patsientide ohutust ja tervist. Eelkõige tuleks sellest seisukohast läbi vaadata Euroopa kutsekaarti käsitlevad pakutud sätted.

— Üldised ja olulised kriteeriumid ja menetluseeskirjad Euroopa kutsekaardi kasutuselevõtuks tuleb sätestada direktiivis endas.

— Paberkaardil Euroopa kutsekaardi väärkasutamine tuleb välistada piiratud kehtivusaja ja eelkõige võltsimiskindlusele suunatud erimeetmetega.

— Komiteel on tugevaid kahtlusi korralduse osas, mille kohaselt loetakse Euroopa kutsekaart tunnustatuks juhul, kui vastuvõttev liikmesriik ei langeta otsust selle tunnustamise kohta. Tähtaja rikkumise suhtes tuleks kohaldada muid õiguskaitse võimalusi, nt ametliku otsuse õigust või kahju hüvitamist.

1.5 Komitee kardab, et isiklike kvalifikatsioonide valdkonnas kehtivate Euroopa süsteemide arvukus võib kaasa tuua kattuvuse, eeskirjade konkurentsi ja isegi vastuolud. Seega tuleb direktiivis selgitada kutsekvalifikatsioonide tunnustamise direktiivi, Euroopa kvalifikatsiooniraamistiku ja Euroopa standardite omavahelist hierarhiat. Lisaks sellele on vaja edendada Euroopa ainepunktide kogumise ja ülekandmise süsteemi (ECTS) elluviimist.

1.6 Komitee tervitab automaatse tunnustamise võimaluste laiendamist ühiste koolituspõhimõtete abil. Ent menetlustingimused, menetlus ja kriteeriumid, mille alusel komisjon ühised koolituspõhimõtted määratleb, tuleks sätestada direktiivis endas. Minimaalset kvoorumi tuleks tõsta 50 % + 1 liikmesriigini.

2. Komisjoni dokumendi põhisisu

2.1 Kvalifitseeritud kutsetöötajate liikuvus Euroopa Liidus on liiga väike. Suur potentsiaal seoses liikuvusega on kasutamata. Kutsekvalifikatsioonide tunnustamine on väga oluline selleks, et ELi kodanikud saaksid siseturu põhivabadusi tõhusalt kasutada. Samas ei peaks liikuvuse soodustamine tulema tarbijate, näiteks patsientide arvelt, kes eeldavad tervishoiutöötajatelt piisavat keeleoskust.

2.2 Direktiivi ajakohastamine vastaks ka selliste liikmesriikide vajadustele, kus kvalifitseeritud tööjõu puudus järjest suureneb. Sellega seoses on ELi kodanike liikuvus ühtsel turul oluline teemavaldkond. Tööjõu puudus jääb aktuaalseks ka tulevikus ning hinnangute kohaselt suureneb see eelkõige tervishoiu- ja haridussektoris, samuti kasvavates sektorites, nagu ehitus või äriteenused.

2.3 Kehtivate sätete pakutud ajakohastamisega järgitakse järgmisi eesmärgi:

- vähendada menetluste keerukust Euroopa kutsekaardi abil, mis kasutaks ära edukaks osutunud siseturu infosüsteemi (IMI) eeliseid;
- reformida üldeeskirju seoses teises liikmesriigis tegevuse alustamisega või ajutise liikuvusega;
- ajakohastada automaatse tunnustamise süsteemi, eelkõige seoses õdede, ämmaemandate, proviisorite ja arhitektidega;
- pakkuda direktiivi õigusraamistikku osaliselt kvalifitseeritud kutsetöötajatele ning notaritele;
- selgitada kaitsemeetmeid patsientidele, kes tunnevad muret keeleoskuse pärast, ning kajastada õigusraamistikus paremini kutsealaste rikkumiste ohte;
- luua õiguslik nõue anda kasutajasõbralikku ja vastavasisulist teavet kvalifikatsioonide tunnustamist reguleerivate eeskirjade kohta, mida kogu tunnustamisprotsessi vältel toetavad e-valitsuse ulatuslikud rakendused;
- vaadata süstemaatiliselt läbi kõik reguleeritud kutsealad liikmesriikides ja hinnata neid vastastikku.

3. Üldised märkused

3.1 Strateegias „Euroopa 2020”⁽¹⁾ sõnastati eesmärk lihtsustada ja edendada tööjõu liikuvust ELis. Teatistes „Uute oskuste ja töökohtade tegevuskava. Euroopa panus täieliku tööhõive saavutamisse”⁽²⁾ nentis Euroopa Komisjon, et kvalifitseeritud tööjõu defitsiit takistab jätkusuutliku majanduskasvu eesmärkide saavutamist. Kvalifitseeritud tööjõu defitsiidile püsivalt suure majanduskasvuga piirkondades vastanduvad püsivalt kõrge töötusega piirkonnad. Geograafiline liikuvus on seega keskse tähtsusega piirkondliku tööpuuduse leevendamise seisukohalt. Ühena 12 vahendist majanduskasvu edendamiseks ja usalduse suurendamiseks nimetas Euroopa Komisjon ühtse turu aktis „Kaksteist vahendit majanduskasvu edendamiseks ja usalduse suurendamiseks”⁽³⁾ samuti kodanike liikuvust. Kvalifitseeritud tööjõu suurem liikuvus muudaks Euroopa majanduse konkurentsivõimelisemaks. Selleks tuleb tööjõunappuse aegadel parandada võimalusi eri liikmesriikidest pärit tööandjate ja kvalifitseeritud töötajate kokkuviiamiseks. Seega ootab komitee direktiivilt märkimisväärset majanduskasvu edendavat panust.

3.2 Kehtivas kutsekvalifikatsioonide tunnustamise direktiivis on veel terve rida puudusi. Nii näiteks on ELi kodanike käsutuses erinevad kutsekvalifikatsiooni tunnustamise viisid. Euroopa Liidu kodanike jaoks on siiski keeruline välja selgitada, milliseid menetlusi nad võivad kasutada, milliste ametiasutuste poole nad võivad pöörduda ja milliseid dokumente nad peavad esitama. Kõnealused kutsekvalifikatsioonide tunnustamist käsitleva kehtiva direktiivi puudused takistavad ELi kodanike liikuvust ja seega siseturu lõpuleviimist⁽⁴⁾. Pikkade tunnustamismenetluste tõttu ei ole Euroopa Liidu kodanikel sageli võimalik tööpakkumisele kiiresti reageerida, kuna nad peavad enne tööpakkumise vastuvõtmist ära ootama oma kvalifikatsiooni tunnustamise. Seega on kutsekvalifikatsioonide tunnustamisel vajalik haldusmenetluste reform ja läbipaistvuse suurendamine. Samuti on ühisplatvormid osutunud ebapraktiliseks ja ebatõhusaks. Nende sisseviimisest alates ei ole loodud ühtegi ühisplatvormi.

3.3 Seega tervitab komitee direktiivi 2005/36/EÜ muutmise ettepanekut. Kutsekvalifikatsioonide vastastikuse tunnustamise lihtsustatud menetluste ja läbipaistvuse suurendamisega edendatakse veelgi teenuste osutamise ja asutamisevabadust ning siseturgu. Direktiivi ettepanekuga toetatakse Euroopa Komisjoni poolt strateegias „Euroopa 2020” ja selle alusel koostatud dokumentides sõnastatud eesmärgi.

⁽¹⁾ Vt Komisjoni 3. märtsi 2010. aasta teatis „Euroopa 2020. aastal – aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia”, COM(2010) 2020 final.

⁽²⁾ Komisjoni 23. novembri 2010. aasta teatis, COM(2010) 682 final, punkt 2.

⁽³⁾ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Ühtse turu akt. Kaksteist vahendit majanduskasvu edendamiseks ja usalduse suurendamiseks „Üheskoos uue majanduskasvu eest””, COM(2011) 206 final, 13.4.2011.

⁽⁴⁾ Vt selle kohta Euroopa Komisjoni 2010. aasta aruanne ELi kodanikute õigusi piiravate takistuste kõrvaldamine”, COM(2010) 603, final, 27.10.2010.

3.4 Reformi raames kavandatud menetluste lihtsustamist näeb komitee sobiva vahendina selleks, et edendada ELi kodanike liikuvust Euroopa Liidus. See võib käivitada uue dünaamika, mis pakub hiljutiste kriiside järgselt võimaluse suurendada majanduskasvu ja liikuvust ning luua uusi töökohti liikmesriikides.

3.5 Eriti nooremad töötajad on huvitatud tööalaste kogemuste saamisest eri liikmesriikides. Seejuures viivad nad asjaomastesse liikmesriikidesse hulgaliselt erinevaid tööalaseid kogemusi ja mõjutavad töötamist nii vastuvõtvates liikmesriikides kui kapärast tagasipöördumist ka oma koduriigis.

3.6 Liikuvuse positiivsed mõjud kaaluvad üles nn ajude äravoolust tulenevad võimalikud negatiivsed mõjud. Isegi kui nn ajude äravoolu ei saa välistada, on senised kogemused näidanud, et nimetatud nähtus on arvatust oluliselt tagasihoidlikum ning sageli pöörduvad Euroopa Liidu kodanikud pärast kutsealase liikuvuse etappi oma kultuuriliste ja perekondlike sidemete tõttu tagasi oma koduriiki.

3.7 Liikmesriikidevahelises tööalases liikuvuses tuleb järgida sotsiaalseid standardeid. Eelkõige ei tohi võimalikku ajutist rändesurvet ühes liikmesriigis ära kasutada sotsiaalsete standardite alandamiseks teises liikmesriigis.

3.8 Euroopa kutsekaart toob kaasa menetluse lihtsustamise, mis on tervitatav. Taotleja võib pöörduda oma päritoluliikmesriigi ametiasutuste poole. Neil on teiste liikmesriikide ametiasutustega võrreldes põhimõtteliselt paremad võimalused esitatud dokumentide kontrollimiseks. Kord kontrollitud ja siseturu infosüsteemi andmebaasi sisestatud dokumendid on saadaval edasiteks menetlusteks. Tarbijate ja patsientide ohutus peab aga jätkuvalt olema tagatud Euroopa kutsekaardi tunnustamise kaudu vastuvõtvast liikmesriigis.

3.9 Komitee tervitab asjaolu, et direktiivis keskendutakse siseturu infosüsteemile (IMI). Samal ajal esineb liikmesriikides juba riiklike kutsekaartide süsteeme. Ebavajaliku haldus- ja rahalise kulu ning bürokraatia vältimiseks tuleks need süsteemid kaasata Euroopa kutsekaardi väljastamise menetlusse. Eelkõige peaks olema võimalik ühendada tunnustatud paberikandjal Euroopa kutsekaart mõne olemasoleva riikliku kutsekaardiga. Direktiivis tuleb eelkõige sätestada artikli 58 raames (artikkel 4a lõige 6) esitatud kriteeriumid ja menetlusetapid, mille alusel määrab komisjon kindlaks kutsealad, mis tohivad kasutada Euroopa kutsekaarti. Sama kehtib vastutuse kohta vajalike menetluste ja dokumentide tõlgete eest.

3.10 Bologna protsess ja Euroopa kvalifikatsiooniraamistik edendavad riiklike haridust tõendavate dokumentide, eriti kõrgkoolide lõputunnistuste läbipaistvust ja võrreldavust. Ent need ei tohi kaasa tuua kattuvust kutse kvalifikatsioonide tunnustamise direktiivi sätetega. Kutse kvalifikatsioonide tunnustamise direktiivis peab seega olema selgelt sõnastatud, et kvalifikatsiooni

tunnustamine toimub eranditult kõnealuse direktiivi või eridirektiivi sätete alusel. Euroopa kvalifikatsiooniraamistiku sätteid ei tohi kutse kvalifikatsiooni tunnustamist lihtsamaks ega keerulisemaks muuta. Sama kehtib kutse kvalifikatsioonide tunnustamise direktiivi ja Euroopa standardite suhte kohta.

3.11 Kutse kvalifikatsioonide tunnustamise direktiiv puudutab eranditult kutse kvalifikatsioonide, mis on saadud mõnes liikmesriigis. Euroopa Komisjon seadis teatistes „Uute oskuste ja töökohade tegevuskava. Euroopa panus täieliku tööhõive saavutamiseks” (5) eesmärgiks sisserändajate parema integreerimise tööturule. Kõnealune eesmärk tuleb muu hulgas saavutada nende tööhõivetakistuste kaotamise abil, mis tulenevad pädevuste ja kvalifikatsioonide mittetunnustamisest. Euroopa Komisjoni kutsutakse üles võtma meetmeid, mille abil lihtsustatakse kolmandates riikides omandatud kutse kvalifikatsioonide tunnustamist.

4. Konkreetsete märkused

4.1 Euroopa kutsekaart

4.1.1 Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee tervitab Euroopa kutsekaardi loomist vastavalt artiklites 4a–4e esitatud ettepanekule. Euroopa kutsekaardi loomine seoses siseturu infosüsteemiga (IMI) lihtsustab ja kiirendab paljudel juhtudel märkimisväärselt tunnustamismenetlust.

4.1.2 Artikli 4a lõikega 7 võimaldatakse nõuda tasu Euroopa kutsekaardi väljastamise eest. Komisjonile antakse volitus määratleda tasude arvutamise ja jaotuse kriteeriumid vastavalt artiklis 58a sätestatud menetlusele. Ent kulud ei tohi ulatuda tasemele, mis takistavad taotlejatel menetlust kasutada.

4.1.3 Komiteel on tugevaid kahtlusi artikli 4d lõikes 5 pakutud korralduse suhtes, mille kohaselt loetakse Euroopa kutsekaart kinnitatuks, kui vastutav ametiasutus ei tee otsust artikli 4d lõigetes 2 ja 3 sätestatud tähtaja jooksul. Kõnealune väga napp tähtaeg on üldjuhul üks kuu, korvamismeetmete määramisel kaks kuud. See võib ajendada pädevaid ametiasutusi keelduma tunnustamisest ka juhul, kui neile tundub, et nad laekunud taotluste liiga suure hulga või veel puuduva täiendava teabe tõttu ei ole suutelised langetama asjakohast otsust. Tegelikult ei kiirenda see menetlust, vaid toob sellise otsuse vaidlustamiseks kehtivate õigusabivahendite tõttu kaasa menetluse pikendamise.

4.1.4 Kui tõepoolest tekib hulgaliselt juhtumeid, kus Euroopa kutsekaart loetakse tunnustatuks artikli 4d lõike 5 alusel, kujutab see endast ohtu tarbijate ja patsientide ohutusele ja tervisele, kuna ei saa välistada, et taotlejad võivad sel viisil õigustamatult saada Euroopa kutsekaardi omanikuks. Lisaks oleks keeruline ebaõiglaselt tunnustatuks loetud Euroopa kutsekaarte tagantjärele jälle kehtetuks tunnistada.

(5) Komisjoni 23. novembri 2010. aasta teatis, COM(2010) 682 final, punkt 2.5.

4.1.5 Taotlejate ja tarbijate huvide võrdväärseks rahuldamiseks tehakse ettepanek kasutada edasikaebamise menetlust sise-riikliku õiguse alusel. Liikmesriike tuleks direktiiviga kohustada sellist edasikaebamise menetlust sisse viima. Võimalikud vahendid oleksid ametliku otsuse õigus ja kahjunõude õigus. Asjaomased õigused peaksid kehtima vaid juhul, kui vastutav ametiasutus ei ole etteantud tähtaja jooksul oma kohustusi rikkudes langetanud positiivset otsust või nõudnud korvamismeetmete võtmist.

4.1.6 Lisaks sellele tuleks otsustustähtajad seada selliselt, et kogu menetlus (taotluse kontrollimine päritoluliikmesriigis ja tunnustamine vastuvõtvast liikmesriigis) ei ületaks nelja kuud. Kui vastuvõtva liikmesriigi vastutav asutus taotleb teavet päritoluliikmesriigi vastavalt asutuselt, tuleks tähtaeg vastupidiselt artikli 4d lõike 3 kolmandale lausele peatada.

4.1.7 Muu hulgas nähakse artikli 4e lõikes 5 ette, et Euroopa kutsekaardi omanikule tuletatakse tema õigusi meelde iga kahe aasta järel pärast kaardi väljastamist vastavalt artikli 4e lõikele 5. Kõnealune meeldetuletus toob kaasa täiendava halduskoormuse, ilma et omanik sellest täiendavat kasu saaks. Ühekordne teavitamine on tavapärane ja piisav.

4.1.8 Nimetatud menetlustest ja tähtaegadest kinnipidamise eeldus on IMI-süsteemi sujuv toimimine. Arvestades laekuvate taotluste oodatavat suurt arvu, tuleb direktiivi jõustumisel tagada süsteemi tulemuslikkus. IMI-süsteemi häiretega saab siin pakutud õiguskaitse-süsteemi raames tegeleda oluliselt paremini kui komisjoni pakutud tunnustamissüsteemi korral, mis tuleks terviksisüsteemiga ühildamatuse tõttu tagasi lükata.

4.1.9 Euroopa kutsekaart ei peaks olema ainuüksi fail IMI-süsteemis. Taotleja peab pärast kutsekaardi tunnustamist saama paberkaardjal kaardi. Seda paberkaardjal kaarti võiks õigustoiminguks kasutada kui legitiimsustunnistust. Seetõttu tuleb määratleda sellise paberkaardjal kaardi võltsimiskindlusele esitatavad miinimumnõuded.

4.1.10 Lisaks ei tohi paberkaardjal Euroopa kutsekaart olla piiramatult kehtivusajaga. Vastasel juhul võib kutsekaarti kui legitiimsustunnistust väärkasutada ka juhul, kui teave, mis artikli 56 lõike 2 punkt 1 kohaselt või artiklis 56a kirjeldatud hoiatusmehhanismi alusel liikmesriikidele edastati, keelab tööalase tegevuse. Paberkaardjal kutsekaart peaks oma kehtivuse kaotama kümne aasta pärast – tervishoiutöötajate puhul viie aasta pärast – ja omanikud peavad seda uuesti taotlema. Ent paberkaardjal kutsekaardi piiratud kehtivusaeg ei tohiks mõjutada Euroopa kutsekaardi piiramatult kehtivusaega IMI-süsteemis. Töökeelu korral tuleks ka paberkaardjal versioon tagasi võtta.

4.2 Osaline juurdepääs

4.2.1 Osalise juurdepääsu kodifitseerimisega artiklis 4f võetakse üle Euroopa Kohtu poolt õigusasjas C-330/03 seatud tingimused. Mis tahes piiramine oleks vastuolus Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 45 ja 49.

4.2.2 Osalise juurdepääsu praktiline kohaldamisala on piiratud. Kodifitseerimine ei tohi kaasa tuua sotsiaalset dumpingu.

4.3 Ka artikli 5 lõike 1 punktis b esitatud juhtudel tuleb väärkasutamine mõjusalt välistada. Selleks teeb komitee ettepaneku luua rangem kontrollimehhanism.

4.4 Artikli 7 lõike 4 punktiga 5 võetakse üle varasemas direktiivis sätestatu, mille kohaselt tohib teenust osutada, kui vastutav ametiasutus sellele ei reageeri. Samuti nagu artikli 4d lõikes 5, tuleks ka siin eelistada teisi õiguskaitsevahendeid, millega saab ajendada ametiasutusi otsuseid vastu võtma (vt eespool punkt 4.1.3 ja järgnevad punktid).

4.5 Artiklis 11 määratletakse kutse kvalifikatsioonide tunnustamise direktiivi kohaldamisala jaoks viis kvalifikatsioonitaset. Neil tasemetel ei ole mingit seost Euroopa kvalifikatsioonirahastikku (EQR) ja Euroopa kutsehariduse ja -koolituse ainepunktide süsteemiga (EVCET). Miinimumnõuete määratlemisel viidatakse III jaotise III peatükis ECTS-aine punktidele. Et tagada suurem läbipaistvus taotlejate ja vastutavate ametiasutuste jaoks, peaks komisjon välja töötama menetluse, mis võimaldaks paigutada viis kvalifikatsioonitaset EQRI, ECVETi ja Euroopa kvaliteeditagamise võrdlusraamistikku kutsehariduse ja -koolituse valdkonnas (EQAVET, varem EQARF), samuti Bologna ja Kopenhaageni protsessi, ning välistaks erinevused ja kattuvused.

4.6 Artikli 14 lõikes 1 nimetatud sobivustesti korral peavad liikmesriigid artikli 14 lõike 7 kohaselt sooritama testi vähemalt kaks korda aastas. Kõnealune kohustus võib kaasa tuua koormuse eelkõige väikestele liikmesriikidele ja üldiselt nendele kutserühmadele, kus on väga vähe taotlejaid. Eelistada tuleks sätet, mille kohaselt peavad liikmesriigid tagama, et ükski taotleja ei pea sobivustesti ootama rohkem kui kuus kuud pärast selle määramist.

4.7 Artikli 31 lõike 1 muutmisega muutub üldõdede koolitusele vastuvõtmisel kohustuslikuks 12aastase üldhariduse omandamine. Sama kehtib artikli 40 lõike 2 kohaselt vastuvõtu suhtes ämmaemandaõppesse. Komitee juhib tähelepanu sellele, et see ei tohi kaasa tuua vähem kvalifitseeritud noorte kõrvalejätmist koolituspakkumisest. Komitee kutsub Euroopa Komisjoni üles silmas pidama, et seatud kõrged kvaliteedinõuded oleksid vajalikus suhtes asjaomaste kutsealaste nõudmistega.

4.8 Artikli 24 lõikega 2 lühendatakse üldarsti minimaalse koolituse aega ühe aasta võrra – kuuelt aastalt viiele aastale, seejuures on vajalik vähemalt 55 000 tunnine teoreetiline ja praktiline koolitus. Minimaalse koolitusaja lühendamine viiele aastale toob isegi sama arvu õppetundide korral kaasa vahendatavate teoreetiliste ja praktiliste teadmiste hulga vähenemise paratamatu kontsentreerumise tõttu. Minimaalseks koolitusajaks peaks seega patsientide kaitse huvides jääma kuus aastat. Hambaarstid peavad kohaseks viit aastat ja 5 000 õppetundi.

4.9 Peatükk IIIA – Automaatne tunnustamine ühiste koolituspõhimõtete alusel

4.9.1 Tunnustamine ühise koolitusraamistiku või ühise lõpuksami alusel on tervitatav, kuna sellega edendatakse teenuseosutajate liikuvust ning tagatakse samas teenuste kvaliteet ühtse koolitustaseme kaudu.

4.9.2 Komisjon määratleb kooskõlas artiklis 58a sätestatud menetlusega teadmiste, oskuste ja pädevuste üldkogumi ning ühise koolitusraamistikuga seonduvad kvalifikatsioonid (artikli 49a lõige 3, artikli 49b lõige 3). See ei tohi kaasa tuua ühtlustumist Euroopa Liidus kehtiva madalaima kvalifikatsioonitaseme suunas. Menetlustingimused, menetlus ja kriteeriumid, mille alusel komisjon nimetatud üldkogumi üle otsustab, tuleb sätestada direktiivis.

4.9.3 Minimaalne kvoorum, mille kohaselt teadmiste, oskuste ja pädevuste üldkogumile peab vastama vähemalt üks kolmandik liikmesriikidest (artikli 49a lõige 2 punkt c), on liiga väike. See kätkeb endas ohtu, et koolituse kestuste ja kvaliteedi miinimumstandardid asetuvad madalaimale ühisele nimele. Minimaalset kvoorumit tuleks tõsta vähemalt 50 % + 1

liikmesriigini. Sellega välistatakse, et liikmesriikide vähemus moodustab suhtelise enamuse, ja tagatakse ühiste koolituspõhimõtete heakskiit.

4.9.4 Vastupidiselt varasemale ühiste platvormide süsteemile on komisjonil artiklis 58a sätestatud menetluse kohaselt algatamise ainuõigus. Ühiste koolituspõhimõtete algatusõigus peaks endiselt olema liikmesriikidel või riiklikul või Euroopa tasandil esindatud kutseliitudel või -organisatsioonidel.

4.9.5 Artikliga 55a lihtsustatakse välismaal läbitud tasustatud praktika tunnustamist päritoluliikmesriigis. Komitee tervitab seda sätet, kuna sellega edendatakse koolilõpetajate liikuvust liikmesriikide vahel.

4.10 Artikli 57a lõike 3 alusel on kõigi tähtaegade alguseks juba ühtsele kontaktpunktile elektroonilise taotluse esitamise hetk. Direktiivis sätestatud väga lühikeste tähtaegade tõttu (vt eespool punkt 4.1.3) tundub, et vastutavatel asutustel on äärmiselt keeruline taotlusi asjakohaselt käsitleda. Sellegipoolest mõistab komitee teenuste direktiiviga ühtlustamise soovi.

Brüssel, 26. aprill 2012

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee
president
Staffan NILSSON